

Athenea, el retorn

No, no és pas que la Jove Orquestra Athenea hagi interromput i reprès la seva activitat. Malgrat la tempesta, continua igualment activa en els seus encontres periòdics on poden formar-se els instrumentistes gironins de nivell superior —ja van quinze edicions i amunt—. Encara menys em refereixo a la societat noucentista Athenea a la qual fan homenatge. Qui ha tornat, per quedar-se, són els joves músics educats en les primeres edicions d'Athenea; ahir en formació, avui professionals a l'embat de les onades d'aquest nou món, des d'ara aplegats sota les veles de l'Ensemble Athenea, nau-satèl·lit i alhora nau-dida de l'orquestra.

Ara per ara hi ha diverses propostes orquestrals gironines, totes lloables perquè diversifiquen l'oferta clàssica local. D'aquestes, només Athenea pot presentar els crèdits d'una orquestra alhora formativa i professionalitzadora, feta *des de i per a* les comarques gironines, i amb un historial d'èxits al llarg dels anys que ja fa patxoca. Vaja, que per gaudir als seus concerts no cal ser un familiar ni fer cap acte de condescendència.

La prova de l'èxit de la Jove Orquestra Athenea n'és l'ensemble homònim nascut de poc, integrat per antics membres de l'orquestra, ja graduats i professionals, disposats a engalzar-se de nou amb el teixit cultural de la ciutat. Col·laboren amb l'orquestra com a professors joves on els encara més joves poden emmirallar-se, però l'Ensemble Athenea s'ha organitzat també com a agrupacions múltiples de petit format amb la ductilitat com a lema. Nous

L'Ensemble Athenea a escena

Disposats a potenciar la pedrera, la programació musical de la Casa de Cultura ha estat un dels pòdiums on s'ha pogut constatar la professionalitat de l'Ensemble Athenea. Si no els heu pogut escoltar en la proposta musical i literària dels *Lieder de Wilhelm Meister* el desembre passat, ho podreu fer el 24 de febrer en formació de vent i piano, amb el repte de la *Folia Daliniana* de Montsalvatge, en ocasió del centenari del compositor. I de projectes vestits, en tenen per donar i per vendre.

temps, noves propostes; més flexibles, més interdisciplinàries, i amb un concepte menys ortodox de la música clàssica. Els he vist vestits en pijama i esperrucats per a unes peces oníriques de Poulenc; acoblant-se al jazz, al klezmer o a la música antiga; d'altres vegades interactuant amb actors, rapsodes i escenografies, tanmateix sempre amb un so pulcre i distingit davant de partitures arriscades. Molts d'ells, havent estudiat a l'estranger i tenint la possibilitat d'establir-se en un Nord més ric, han preferit tornar al coratge d'Athenea. M'agradaria pensar que en la seva decisió de ser més pobres hi hagi influït, com a contrapès, el caliu de les trobades d'Athenea. *Ensemble*, igual com *concertare*, significa estar i sentir junts, sincronitzar batecs, viure el mateix temps. No és això, al capdavant, una de les funcions essencials de la música i arma contra la infelicitat?